

Domina hunc in **Incipit speculum patrum**
 via huius vite fugientis sumus dices mihi si
 aut umbra pterent. Hoc est igitur corde
 sollicito sepius memorari. quod nostra fragi-
 litas nostra mortalis infirmitas tunc cogit
 obliuisci. Omnis dominus noster sui gratia volebat
 perfici per beatum moysen nobis consilium dicens deus tu es xxi.
 Utinam sapient et intelligeret ac nouissima pudenter. Eya-
 se mihi esse felicem poterimus euadere mortis paucum. si diligenter
 studeamus sequi dominum consilium quod est mortis reme-
 dum salutis antidotum. propter speculum nostrum nobis insinuat
 dominus dicens. Utinam sapient et intelligeret iste. O salutifera
 saluatoris nostra similitudine. ex qua nobis datur instructio sapientie
 ad monitum continetur. speculum pudenter. exaltatio vestra atque
 situs domini gratia. Utinam sapient iste. O admiranda bonditas nostra
 creatoris. o ineffabilis caritas nostra redemptoris. O predicanda
 benignitas nostra saluatoris. Nos servi nequam sumus. servi
 negligentes. servi iutiles. qui in teis exigentibus demeritis
 morte meruimus ponimusque vitam. Et ecce pius auctor vite
 ipse dator venit. ipse largitor gratiae. ipse nos iuitat ad sa-
 lute dicens. Utinam sapient iste. Quis igitur non piturus homo
 hec audiens ista considerab non vehementissime gratuletur
 et ultra quam fieri possit exultet in gaudio spiritus in terro eius
 quam ipsi omnipotenti deo. ipsi regi angelorum. ipsi creatori omnium
 creaturarum. cura est de nobis iste misericordia et misericordia atque
 mortali. Cura ergo proxima nobis esse debet. quanto
 precebis et super omnia facias ea praecipit diligenter obedias
 et ea deuote diligas et studiofissime ea impleas
 Alias enim ve nobis in perpetuum quam teste apostolo miserabi-
 liores omnes homines erimus et detinores si hoc non fecerimus
 Et ve ad executa domini mandata otiosi et taneles existim-
 us in primis omnia odio habemus que ipsi domino displaceantur
 agnouimus. et illa fidelis corde diligans quam tremede eis

maiestati place credimus. Unde die noctis exoranda
est ipse dominus et noster dominus ut nobis largiat auxilium
qui suum tam salubre est stat consilium dicitur. Vt in sa. et
Ande in vita et utilis est finis ista. Vt in sapientia
ac intelligeret non semel tunc sed sepius rememorando.
Si mihi hinc intelligere quod legitur. Consideratio
enim huius sine destruendo est supbia. Extinctio inuidie. me-
detalia malicie effugatio luxurie. curatio vanitatis
et tractacae. constructio discipline. pietatis scientiae. Para-
salutis ethice. Atque ut in sapientia. Hoc hec quod pau-
corum est ista virtus. pauci sunt qui salubre haec in sapientia
sunt sapientia. pauci sunt quibus est aut oculorum. propter fragilitatem
ignitio. corruptibilis carnis corruptio. propter recordatio-
instans mortis meditatio. ardentes icheme considerantur.
Est quod utile speculum patrum. Reuera amississime si te
sepius in huiusmodi speculo perspexis. absque dubio sampsam-
potion. David maior. salomon sapientior eris. Illi autem in
hoc speculo se templari neglexerunt. ideo carnis sue de-
sideribus certati correuerunt. Igis si tanti viri tam horribile
lapi sunt in culpa quibus tanta fuit fortitudo et sapientia.
quanta cautela quantoq; studio nobis est vigilanda quibus est
tanta debilitas tantaque pericula. Porro tres viri isti va-
lidi ideo legunt in ecclesia sua. ut sint fideliibus non ad extinc-
tione. sed ad speculum cautelae. Quem nemus nec in sua
confidat fortitudine nulla presumat de sua sapientia. Vno sp-
timi. semper reatus nec corrupcio. semper de rea salute simus
solliciti. namque nec corruptio et nec mortalitatis oblitus.
Qui vero huiusmodi bona negligenter attendunt non sapient non
intelligunt nec nouissima pudentia. et sic in morte et damnacione
vadunt. Ut igitur mes misericordia circa pudentiam studium evigilet
Vt in sapientia et intelligencia. Hoc amissione salutiferam oculo consideremus.
Hoc amissione salutiferam oculo consideremus. Hoc amissione salutiferam oculo consideremus.

q; sicut thus nō redoleat nisi ponat in igne ita nulla sa-
cra scriptura sapit sua nisi recta sit in corde. Ideo dilige
hec uba et eorum sanas in corde tuo insipie. Tera tibi psonat

Tinā sapient et intelligeret Ecce si hinc tria ubi
in hoc vnu psonat sic membra intelligēta et prudētia
Vult gō dñs ut scias et intelligas. insipie et guideas. Vult
ut scias vñā pntē fugitiua esse pernosa breue. miseris
tabescere. vniuersi vanitati subiecta. pccoy sordibz polluta
apuditatem corrupta. m breui pitura. atemus qnto felicior
mudus iste ē cōspicat. tanto facilis p amore celestis pa-
tre cōspicat. Vult itaq; dñs ut scias et intelligas insipie
et guideas. ut fragilē vñā adiunctione intelligas. sic mediu-
do vñ q mudus egressus es de utero meo huc. muda reuer-
teris illuc. q terra es et in terra ibis. In huic vite miseria
mudus tristis lugens dies tuos in dolore et erupna pñ-
sisti. et in luctu et dolore hic exiurges. Intelligis gō qntu-
sit ingressus tuus flebilis. pgressus tuus debilis et egres-
sus horribilis. Intelligas igit qntu sis in hac valle miserie
et crudel et egrorius. vñtuibz paup et mediob. labilis et iterum
ac in proximo moriturus. frater felix eris si huiusmodi ad
monitionē intelligas. et in corde tuo qm in libro scribas. et
hac vñā qm ubi tradit regula seruare studeas. Vnde deo
gratus toti mundo tumulatus. Crimē mūdatus semp-
tissime patris. Qm̄ bonis vie aug aia circa huiusmodi
studia eniglat. qm̄ prudēter sapit et intelligit ac nouis
sima pudet. Rmē gō et tu fac simili. Legisti iam in
hoc speculo pccoris quid sane sapias qd intelligas. restat
ut nouissima pudentias. Ora gō et dic tu pphā. Notu fac
m dñe finē meū et nūm dierū meorū qd est ut scia
qd desit m. O vñlis oī o felix cōspicato. o nūtria pos-
tulatio. Nō plane ipa vel monēta q p̄ posuit in sua
pīate p̄scare depositas. sed q sis aduenia et pegrinus
in huius erupnose pegrinatioē exilio hō infirmus et

et exigui ipsi super terra. Intelligas ergo et cognoscas utinam sapient et intelligent et præcita p[ro]p[ter]a sunt amara. Unde h[ab]e[n]tne. Vide quoniam amarum et malum est te deliquerisse deum tuum malum est in culpa amarum est in pena. Et intelligentia p[ro]p[ter]a quoniam sunt vana. Emotes. i. Vana vanitas et oia vanitas. Et nouissima prudenter sed et irritate gloriatur ad bonos et mortis quietum ad malos. ut sibi prudenter sterilitate futura sent ioseph. gen. Et eccl vii In omnibus opibus tuis meiorare nouissima tua et teneat non petabis et vix petabis. Reuera f[ac]t[us] h[ab]em[us] si breuitate p[ro]p[ter]a vite attendas. quod tibi deest in agenda deo digna p[ro]p[ter]a in disciplina preceptor eius obseruanda. in satiate coram ipso p[ro]ficienda. sapientia et intelligens et morte animi oculos proprie[t]atis. mox pauidubio sine moia spretis pompos. postpositus mundi auris. Despectis carnis illecebris. pietatis voluptatibus. contemptus deliciarum. itima custodia vigilares. ac nouissima prudenter prudenter. Sapientia enim est non tam cuiuslibet rei p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a quoniam sine exituque prudenter. Demque felix esse p[er]bat qui sic cogitat de supplicio an supplicium ut postmodum supplicij effugiat p[er]icula. Quae sunt nouissima

Dicit ergo in. Paratus sum propter quiescit. Iherosolima vino consilio. ut sapientia et intelligentia ac nouissima prudenter. Sed que seit mea nouissima. Illa vixi de quibus tibi sp[iritu]s sanctus per salomonem loquitur dicens eccl vii. ut superiam dictum est. In opibus tuis meiorare nouissima tua est. Non poterit melius caro luxuriosa domari. quod qualis erit mortua se p[ro]meditari. Et si tale meditatione habueris. felice te dicent oes gratianos. Meditatio enim non est aliud nisi metus vitano. Optime mens tua ditatur quoniam enim cuncta aduersitia prudenter sua illustrat. Legitur in poetria quod centum lumen in cunctu caput argus habebat. Et ita per intelligi quod ex omni sui p[ro]tegente intra mentis sue arcuspectione prudenter possidebat. Ideo si tante studio cautelle pollebat

poeta paganus. multo fortior pudore omni debet hunc
 decimus xpsamus. Esto ergo alter argus. vno illo canor
 illo studiosior illo prudenter. ut sapias et intelligas. ac no
 uissima tua prudenter prudebas. Hec enim sunt nouissima
 q[uod] p[ro]p[ter]e s[ecundu]m tonu[m] prudenter e[st]. vix illa hora terribilis
 in qua misera anima tua ex hoc corporeulo corruptibili timet
 est egressura. si crede in tu qui legis hec. Ad hunc enim
 rei tremenda consideracione maluisse debueras prudenter
 possidet q[uod] tonu[m] mundi draconem. Vnde ergo sapies q[uod] dei sunt
 et intelliges q[uod] mundi. et prudenter que inferni sunt. perfecto
 deu timet supra appetere. mundu[m] sternen et infernum
 horres. In illa minis metuenda extrema hora tua. q[uod]
 amicoru[m]. q[uod] p[ro]ptu[m] tuorum venientium cum gladiis et armis possint
 auxiliu ferre? Nō erit tunc qui consolentur te ex oib[us] caris
 tuis. Presepienes etis ad auxiliu hominum. sed refugiu[m] tuu[m] tunc
 erit apud deum. Considerando sine corruptione.

Ogites igit[ur] teni hinc sepius quo timore timed[er]is
 ipse d[omi]n[u]s ih[es]us deus n[ost]rus qui salutis praeditu[m] sola p[otes]tare
 p[otest] post mortem. Reduc ergo dilectione sepius in memoriam
 illius extremi exitii tui diei. et anteq[ue] misera anima tua
 de carcere carnis exeat. prudenter quo vadat. Igitus modi
 consideratio contritione compicit. contrito compunctione parit
 compunctio et replacatione se p[re]m[on]strante et humile affectu in deum. p[re]m[on]strante
 ut ex fidencia adiutorum bonitatis diuine et clementie
 humile ex consideracione p[ro]p[ter]e fragilitatis et misericordie. hic
 lector ego diligenter attende. Quid enim est in omnibus scia
 q[uod] ho[mo]em prouocet faciliq[ue] ad sui custodiā. et o[mn]i[m] iustina
 expellendā. ad sciatē in timore dei p[ro]ficiendā. q[uod] siue
 corruptionis consideratio. siue mortalitatis certa cognitio. pos
 tremo tremende mortis recordatio? Et homo sit non ho
 loc q[uod] an[ti]p[ar]te egrotescit. egrotando. egrittudo crescat. p[ar]ox
 cepacescit. cor tremenscit. caput turbescit. sensa enanescit.
 virtus exatescit. vultus expallescit. fatus nigrescit.

oculis tristes sat anvis surdesat nasus putredesat ligua
fatesat os obmutescat corpus tabescat caro marcescat
Tunc carnis pulchritudo fetor efficit et putredo. tunc ho-
resoluuntur in cinere et vertitur in vermum. Ecce se mihi
ecce satio horribile spectaculum, sed nimis utile speculum
quoniam nulla ars mediana nulla quod doctrina sic supat sapientiam
nec sic vincit malitia, nec sic extinguit libidinem, nec sic
mundi calcat vanitatem. sicut huic mundo recordatur. Ego
vitam saepe et itel ac no. prouiderem. Et quod huic mundo videsat
tunc sicut ho- nus corporis non sit exanimis, non permittit esse
in domo per triduum pro fere. sed ut viles sterig foris pinguuntur
in profundo terre abscondit, putredini tradit. Vnimbius esca
datur, et radauerit efficitur. Cubescat go supibus et felix
perior, timeat elanone ceratibus, na inflatus, ipsa vice
pedatus, scia inflatus, cui plus placet ars aristotelia. quoniam
scia de artibus, plus codex platonis quam liber dñe lacionis
Quoniam nulla lectio letifitat, nulla scia edificat, nulla ser-
mo sapit, nisi fuerit genitrix coeploris, dialetice, ymagi-
natus, retorice purpureatus. Cuiuslibet qui haec ignorat
et errat, quoniam qui talia agunt et in talibus dies suos consumunt
pacem sibi generant et morte parant, quoniam ex filii studio silenter
scias compulsi, uno et folia colligitur non fructus, ubi non
frutescunt. Verba enim in ventu desperant, et aere obvici
ubositatem sonant, iactanciam ostentant. De quibus per portas dicitur
Turbati sunt et moti sunt sicut ebrios et oculi sapientia eorum deu-
rata est. Sicut enim ebrios ho- nes sat quod agunt aut quo vadant
eo quod seipsum ignorant, in insipientes derit seminales inha-
bendo in hunc mundi scâse conturbant, libros devorant
stmas multipliciter, sed quod agunt penitus ignorant, quia ad
quem fine tendunt miseris non attendunt. Ut vitam tales fa-
pent et intelligenter. Si enim vite sue breuitate pendis-
sent, si dampna diuersu am oculos ruitissent, si morte
mendo induo non tam ex mortuis eorum operibus, sed de omni ob-
oculo quoniam distrute sint resuari possidissent, mox timore

pteristi. mox diuino amore. pulsi. vana hō vite studia
 reliquisset. De studio vanitatis remisset ad studia virtutis.
 de studio stultie ad studia sapientie. hoc ē de studio curiosi-
 tatis ad studia sc̄e humilitatis. de scola luxurie et p̄uitatis
 ad scola misericordie et sc̄tatis seu castitatis. de vita c̄iqua
 tis ad vita sc̄tatis. hoc ē de vita formationis ad vitā
 b̄te religionis. et de domo iuersacionis misericordie ad domū
 sc̄e discipline. Vnde ipse sp̄us sc̄is p̄pham p̄coribz p̄
 caput dicas in ps̄. Apphendite disciplinā ne q̄ē wasat²
 Dñs et pereatis de via iusta. O qm̄ trubilis sc̄na et
 nimis metuenda h̄ns qui disciplinā nō apphendunt
 q̄ ex hac sp̄us sc̄i sc̄na patet q̄m p̄bit. Hinc ē q̄ dñs
 p̄moyen ait. Qis aia q̄ non fuerit afflita die hac
 p̄bit de p̄plo suo meo. Notanda sūt attencius verba ista
 Ista inquit p̄bit q̄ non fuit afflita subaudi p̄ discipli-
 na p̄ morū corrātōnē. p̄ p̄me satissachonē per cordis
 strictonē p̄ constatē purificationē. Et dicebat die hac
 et in p̄nti tpe grē. in die huā vite. qm̄ qui nō suscipit mō
 sp̄us p̄me. post mortē nō ueniet locū indulgence.
 Quicq̄l tunc tu p̄cor. tu caro sup̄ba. tu vise cadaver
 q̄ē ad huc uiuentē vermes sepe corrodūt. que de tuo
 et in tuo corruptibili corporisculo generant. Contremisse
 sup̄bia. p̄ca vanitatē. fuge luxuria. apphende discipli-
 na ne pereas. Vide in hoc speculo qd̄ es quid frusti et
 quid eris. Cuiusceptio tabes mēstrosa. origo lutū. pa-
 treo finis. Utinā ḡ sapent. De egressu miserabilis
Fterū sc̄e h̄mē te cōuenio ut q̄s agat. iae tue
 alij sis memori ipse tui. Vilescat tibi mūda plus
 qm̄ tu mūdo. Huā igit̄ tante calamitatis misericordiā cōsi-
 dera atteriā. et ac p̄phā cōmemorē dico. Iniquitate meā
 annūabo et cogitabo pro p̄co meo. Qm̄ ego in flagella
 patuī sū et dolor meus in cōspā meo sp̄. Et iterā dico ad
 ap̄lo. qui fleble huāne cōditionis statū deplorans dicit
 Infelix ego hō. quis me liberabit de corpore mortis huīg?

Hec salutifera apli sma prudente lori exigit: Ad huc
aplis vinebat in corpe, qd' tu mortua nouabat, qua qui
sapies etiam morte an oculos considerat, iam se mortua
reputat, et se moriturum per certis sciat. Attende ergo in illa
terribili hora de qua loquor misera pectoris animi de
mundo exitura es, aderat mox misteri maligni, illi satz
demones maledicti, illi viri tartarei, illi spissi horribiles
et pessimi, velut leones rugientes ut rapiant predam suam
tuam penetrare animam misera. Tunc subito patet hunc horribili
lum penarum chaos et caligo tubay, horror misericordia et
tribulacionis, tremor et timor angustie et infusio, dolor
horrende visiones, tremor tremenda miasma, ubi long
fleentia, ubi stridore dentium, ubi mortuis verminis ubi clamor
dolentia, ubi luctus genitium, ubi vox damnatae patet et
dientium, ve ve ve nobis filios eue. Tunc hec et hinc silua
anno millesimo plus quam die possit de corpe egressura peccata
misera anima audiret uno miserere rident et senescit
qualis quantoq; immaginatio terror et timor ac tremor est
in ea, que lingua fit dicere quis liber expone? Quid tunc
poterit scienciam iactanciam, seculi pompa, mundi vanitatem, tunc
dignitatis cupiditas? Numquid poterat luxurie appetitus
abus exquisitus, potus delicatus, vestis orositas, calcia
menta speciositas, carnis mollescas, vetricis igluiccas, aboy
superfluitas, crupulay ebrietatis, domorum structio, pbedax
acquisitio diuinorum accessus, numquid ista oca poterent inse
ra animam hunc eripe de ore horrende ac horribilis leonis
et de maledicta fauce draconis?

Dunc utim lumen legat aliquod sapient et sane
intelligat, et in corde suo retineat implicatus
peccatum, amore mundi et carnis rebaratus et cecatus, cui
plus placet luxuriosi cadaveris venenosa voluptas qd'
aet sue sanitatis, qui plus studet circa marcam qd' circa mar
cam, cui plus est de mundo qd' de christo, mi plus est de lege
bona qd' de lege diuina. Legat igit laudem ipsius
ille qui huic est, et speculetur in hoc speculo pacis spem
suam. Consideret diligentem unde venerit qd' sit, et quo vadat.

Mendat ex p̄missis p̄ quā semitā metuenda, per qđ iter
 tribosū. p̄ quoz horrendas manus. misera eis atq̄a tūsi
 tura est. O stulte p̄tor qm̄ ista isodecā nescis. quia ista
 puidē negligis. ideo sepiq̄ iuadit te sup̄ba. exigitat ita.
 excunat malitia. vulnerat iudia. inflamat luxuria
 fatigat auidia. ligat auaricia. qm̄ horrenda tibi īminēta
 tormenta nō respicias. Id vero cōtumax timorosus obstinatus
 sepe efficet. pugnet et auidiosub. Ad opus diuinū negliget.
 arcedit et desidiose agit. Cuare? Cuia non vis puidē
 quo vadis. Utinā go s̄p̄ces et intelliges? Tremendus ē
 illius asperū ut dicit leo ipsa. cui pūcū est om̄e solidū aptū
 oē secerū. cui obserua claret. cui muta rūdent. silentiu
 confites. et mēs sine voce loquit. Si ille secp̄s venenosus
 deabolus sathanas auctor fuit impetu suū in aīas sc̄issi
 mā būssoni Martini qui erat ḡma sc̄dotū. quā felicē
 aīam p̄ntibz angelis cūntē in celū curabāt ip̄dīe. quō
 timendū est tibz p̄tor et tremēter p̄neditadū. q̄p̄ horribi
 liter oaueret misere aīe me ille doli artifex. ille fili⁹ tu⁹
 tibz ille aīaz hostis amavissimus? Eva fr̄ km̄e propta et
 nūqm̄ a tuo corde recedat qm̄t illa būssima vgo maria p̄
 Petua mē dñi n̄i ih̄u ep̄i aīe sic puidebat que ut legim⁹
 filiū suū specialit exoriant. ut maligni sp̄us in eis tūstū
 nō adessent. O si tanit et tā s̄r̄ deo cara vno km̄a aīa
 visionē nephandoz sp̄itu formidabat. qđ faciat aīa pec
 catrix. qđ potat stare ad horrendū asp̄on tremēdi vultus
 eius ad tollerabile fetorē oris eis. ad flāmas sulphur
 reas oculorū eius? Certus esto optimi h̄is horreōe bestie
 oē gen⁹ tormentorū sagat plus q̄ in hoc mūndo excoitarē
 queat. Ed ipsa pauidus expauescēs ad orōne asp̄ig dices
 Exaudi dñi orōne mēa cū deperit a timore tūmī eripe aīaz
 meā. Nō dixit a p̄tate sed a timore. Cuare? Ad iſimādū
 qm̄ maxīa sit pena. q̄i horribilis et tollerabilis sit timor
 ipsi tūmī. Mira res. Attende quid erant. A timore iqt̄
 tūmī eripe aīaz meā. H̄en h̄en s̄e mi si talib ac tantib
 tremor est aīe peccati ex solo sathanē visu. quanta

confusio. quibus horror. quia afflictio. quare lamentatio
erit eis tactus? O stulti filii hominum et vani. ut quod diligitis
vanitate et quibus mendaciam? Qui enim diligit iniquitatem
odit auctoriam suam. et odibiles sunt deo impudic et impudicas eos.
Altissima enim odio habentes et misertus est penitentibus
Quae tam horrenda tamque horribile non erat in peccatis
miseria? Quae non perditis superbiam. quae non extinguit
austeritatem? Quae non sternit luxuriam. quae morem
vros non corrigit? Quae inadatur dei salutiferus ap
eius resiliunt eius negligentiam auditum. quae non sapientiam et intel
ligentiam ac nouissimam prudenter? Hic est quibus peccatis tec
ribiliter alloquitur dicens per salomonem. Ego iurauit in iteru
meo videbo et subsanabo in vobis quod timebam aduenire
O quod memenda est hec omnia finia. utrum lector sapient in
palato cordis quibus contineat amaritudines quibus re formi
tis. quae revera si faciet hora vita sua cuius custodiens
Glorias forsitan quod deriso et subsanabo non cadit in
ipsam opulentem deum. nec eis reverenda subsanabo sine
natura humanae passiones sine vromas non admittit
Attende quibus rogabas. quod dura tribus finia debet exponi
Ego iurauit in iteru meo videbo. et cum finis vobis aduenierit
vos derisione dignos clamabo. et cum invenerit super vos
repetita calamitas subsanabo. et cum amara mors vos
monordet etiam subsanatione dignos damnabo.

Audi tu peccator terrible finiam. quia si intelliges
sine dubio ex paucis verbis. O scriptura! sacras neg
ligent leges. actus vnde lucet et mala a facio. per quam in multis
facta dicta et opera tua mala non sapienter respicias. Velox
ad mensam. tardus ad etiam. Potens ad prandium sed eger
ad psallendum. pugil ad fabulas sed somnolentus ad vi
gilias. patus ad loquendam. sed tardus et mutus ad psallen
du. promptus ad iecam et detractionem. piger vero ad orationem
Inuidie amatores. paupiri persecutor festinat et onus alieno
respirant. sed trabes in proprio onere non videt. alioz facta
ad damnos sed tua non consideras vel desereras. Ceteros re

57

phendis terpim nō corrigis. Alios vitupas et te collandas
sunt metris serpam menas esse formosa cū sit fetida
capie spabilis ac oībz vias plena. Malae ridentes
discipline destructor, amias vicioz et umbras virtutū
Hec sūt que homē exērāt et a deo ipm separant. Hec sūt
que monarhū efficiunt demoniacū. cōuersū faciunt puerū
decent hēritā xpianū antēp. Qui em xpianus nō ē
antēp est. Non ē xpianus qui moribz et vita xpō est
cōvius. Hēu hēu vir iſpiens nō agnoscit et stultus non
itelligit hec. Et ideo sicut dicit idem pha simul iſpiens
et stultus pibūt. **O**z que distinzione ē inter iſpiens et
stultus. **I**nsipiens ē stultus. **I**nsipiens em dī q̄ si nō
sapient. Multi em viuant q̄ sapientes nō sūt et tñ stulti
nō sūt. Multi iusti sūt et multi iusti nō sūt. et tñ c̄iqui
nō sūt. **V**id noſſe quod sūt sapient et qd stultus? **I**nsipiens
ē qui se a padisi gaudio pegeū nō considerat. qui se
exalē in hoc exilio nō attendit. **S**tultus at ē q̄ licet ista
agnouit. liberari tñ a mudi miseria p̄ vite meriti non
intendit. **T**ē insipiens ē qui nō credit futura supplicia
repbor ēſſe p̄petua. et gaudia iustoz etiā. **S**tultus at
q̄ licet crediderit. tamen ut morte p̄petua euadat. et
gloria eterna caste vivendo. pieq̄ ouerſando acquirat
nō intendit. **J**usto eego dei iudicis simul iſpiens et stultus
pibūt. quod tñ non fieret si sapient et itelligerent ac
nouissima p̄uidereb̄t. **E**cce frater mi iam legisti. iam
vidisti in hoc speculo p̄tros qd sapias qd itelligas. que
nouissima p̄uidebas. **I**n p̄petuitate ut diligenter discas
et in corde firmes ut sane sapias et recte itelligas. et
ut nouissima tua p̄uideter p̄uidebas. ut per hoc eternā
dāpnationē euadas. et n̄ dno ih̄u xpō vitam eternā
possideas. **Q**uod tibi concedat ille qui est in celis Deus
benedictus. Amen.

Et sic est finis. s. t. laus et gloria trinitatis.